

ERIKOISTUVAN ELÄMÄÄ

Paraneeko vaihtamalla?

Eräs kirurgi sanoi minulle vuosia sitten: ”Hyvä, ettet ole tätä alaa valinnut.” Opiskelin tuolloin kauppa- ja kauppa- ja tein töitä lääkäriasemalla vastaanottovirkailijana. Kiinnostus lääketiedettä kohtaan heräsi työn myötä. Pääaineeni kauppa- ja kauppa- ja tein graduni potilasvahingoista. Valmistuttuani työskentelin suuryrityksessä, mutta päätinkin toteuttaa haaveeni lääkiksestä.

Halusin lähteä ulkomaille ja oppia uuden kielen. Hyvän lumitilanteen takia päädyin Tromssaan, maailman pohjoisimpaan yliopistoon. Opintojen alusta asti meille painotettiin, kuinka tärkeitä akuuttilääketiede ja anestesiologia ovat, sillä 60 % kurssilaisista erikoistuu yleislääketieteeseen ja jää töihin Pohjois-Norjaan. Tämän vuoksi jokaisen lääkärin täytyy olla valmis toimimaan akuuttitilanteissa ja sietää stressiä. Lähimpään sairaalaan saattaa olla neljän tunnin matka hyvänkin sään aikana, ja juuri sinä päivänä, kun tulee huonokuntoinen potilas, voi olla lumimyrsky eikä helikopteri pääse lentämään. Meille pidettiin usein simulaatioita ja kursseja siitä, miten toimia hätätilanteessa ja kuinka tarvittaessa organisoida pelastustyöt.

Suosituin vuosittainen tapahtuma neloskurssilaisille on ”den store badedagen”, jolloin annetaan stressirokotus tulevaisuutta varten, niin kuin anestesiologian yllilääkäri sitä kutsui. Menimme satamaan ja kaikille jaettiin märkäpuvut. Hypäsimme satamalaiturilta kylmään mereen ja uimme puolustusvoimien veneelle, joka odotti keskellä vuonoa. Seuraavaksi oli vesipelastus-

tehtäviä. Päivän päätteeksi helikopteri vinssasi meidät ylös veneestä ja vei takaisin satamaan. Seuraavana päivänä oli suuronnettomuusharjoitus, jossa sairaala ja pelastuslaitos olivat mukana. Tiesimme etukäteen vain sen, että olisimme lääkäreinä joko tapahtumapaikalla tai sairaalan triagessa. Minun bussini suuntasi lentokentälle. Jo kilometrien päästä näkyi savua ja saimme esitiedot: lentokoneen laskeutuminen oli epäonnistunut ja kone oli syttynyt palamaan. Yhteensä 80 matkustajaa oli palavassa rungossa tai sen vieressä. Harjoitus kesti tunteja, ja opimme paljon.

Ehkä anestesiologia olisikin minun erikoisalani? Näin alan monipuolisuuden ja vaativuuden amanuenssina Vaasan keskussairaalaan. Kun valmistuin, menin Vaasan keskussairaalaan töihin. Siellä stressirokotus jatkui: ensimmäinen potilaskuljetus yliopistosairaalaan, ensimmäinen etupäivystys takapäivystäjän ollessa kotona. Erikoistuvana lääkärinä sai heti sopivasti vastuuta, mutta apu oli aina lähellä. Keskussairaalaan kertyi paljon n:ää ja tärkeitä kokemuksia. Kiitos Vaasan kollegoille hienoista vuosista!

Kauppa- ja kauppa- ja tein graduni potilasvahingoista. Valmistuttuani työskentelin suuryrityksessä, mutta päätinkin toteuttaa haaveeni lääkiksestä. Halusin lähteä ulkomaille ja oppia uuden kielen. Hyvän lumitilanteen takia päädyin Tromssaan, maailman pohjoisimpaan yliopistoon. Opintojen alusta asti meille painotettiin, kuinka tärkeitä akuuttilääketiede ja anestesiologia ovat, sillä 60 % kurssilaisista erikoistuu yleislääketieteeseen ja jää töihin Pohjois-Norjaan. Tämän vuoksi jokaisen lääkärin täytyy olla valmis toimimaan akuuttitilanteissa ja sietää stressiä. Lähimpään sairaalaan saattaa olla neljän tunnin matka hyvänkin sään aikana, ja juuri sinä päivänä, kun tulee huonokuntoinen potilas, voi olla lumimyrsky eikä helikopteri pääse lentämään. Meille pidettiin usein simulaatioita ja kursseja siitä, miten toimia hätätilanteessa ja kuinka tarvittaessa organisoida pelastustyöt.

Saimme stressirokotuksen tulevaisuutta varten.